София 18 октомврия 1881. К. 14, 4 (XXVII) 1.

Прекъснахъ последнето си писмо преди да пристигна да напиша това което мислехъ и мъдрихъ т.е. за устройството на Държавния съвѣтъ. Искахъ предварително да разправя за нѣкои по-дребни тихи напи работи и тъй да влеза утрь въ течението на съвременнитѣ събития. Но сега съзнавамъ до колко е било мъчно въ двѣ или три дописки да се обясни онова поне което отъ скоро насамъ е станало и то само по подробно ~~не всичко а нѣкои само работи~~ което може да раскрие колко годѣ какъ отиватъ у насъ работитѣ и въ какво положение се намира населението въ Княжеството, когато за едно ~~се свидание~~ показвашъ да пишешъ, а ~~станали и двѣ и три които~~ ставатъ и издаватъ станали още нѣколко, и ~~за~~ кое да оставишъ та за кое да пишешь? Работитѣ у насъ тъй отиватъ и до тамъ ся достигнали щото никой не може да си представи кѫдѣ ще имъ иде края. Що день то бела, и не една или двѣ, поечъ хората, отъ ~~день все по-несносно положение~~ день на день все по-лошо и положението става по-несносно.

Отивахъ да ~~на~~ изпратя първото си писмо, пръвъ когото срещнахъ на улицата бѣше единъ отъ първитѣ депутати ~~на~~ изъ Софийската околия, който бѣше се поддалъ на преврата ~~→~~ излъганъ че щѣло да бѫде по-добрѣ за населението. Искахъ да го замина съ отвращение, когато той се изпречи и ма спре. Каква е работата? запитахъ го. — Работата е лоша и много лоша, отговори той. Що чинихме не знаемъ — нали по-добро щеше да бѫде? — „Сега се ние опрепнахме за лъжь." Кой дяволъ ни е знаелъ ~~да~~ що се мислите да чинатъ, това на злѣ отива. — Що има? рекохъ азъ. Не питай що има, има много да ти проповѣдувамъ, ама тука не чини; дѣ да те намѣря да поговоримъ. ~~Какво~~ Що има да говоримъ; щото сакахте, него и найдохте. — Оно така си е, що човѣкъ си самъ учини не може ни дяволо по-зло да му учини; ~~но така ли че го оставимъ~~; оно биде вече що биде; но така ли че го оставимъ? — Не знамъ, рекохъ съ повдигание раменѣ; то е ваша работа, и сетнѣ кинахъ да тръгна. Чекай ми, казува, не бързай... що има що нѣма отъ нашитѣ въ Румелия? ~~Кои~~ — Кои сѫ тѣ вашитѣ? — Отъ Каравелова, отъ Славейкова, чуете ли онъ отишелъ тамо. — Че отъ дѣ да сѫ ваши; вий се отрекохте отъ нихъ. — ~~Оно~~ Море остави тие това, знаемъ ние како сти се отрекли и оно че се покаяхме ами що чинатъ они тамо? Ако сакашъ да знаешъ що чинатъ они тамо, иди та питай Ремлингена, който е испратилъ до сега до 20 шпиони да узнаватъ що чинатъ они тамо. — Кой е той Ремлингенъ, оня ли що ~~му~~ го каратъ Денгинъ ахмеди